

Bilag.

Cirkulære til Biskopperne.

Ved hertil at oversende et Antal Eksemplarer af et i Justitsministeriet væsentlig paa Grundlag af det i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1896—97 vedtagne tilsvarende private Lovforslag udarbejdet Udkast til Lov om Ægteskabs Indgaaelse har bemeldte Ministerium begæret en Udtalelse fra nærværende Ministerium om, hvorvidt der med Hensyn til de det underlagte Interesser findes noget at erindre imod, at et Lovforslag af Indhold som Udkastet forelægges for Rigsdagen.

Idet Ministeriet ved at tilstille Deres Højærværdighed et Eksemplar af fornævnte Udkast udbeder sig Deres Erklæring i Anledning af samme, undlader man ikke samtidig at fremsætte nedenstaaende Bemærkninger:

Som Deres Højærværdighed ved at gøre Dem bekendt med Udkastet vil se, gaar dette ud paa Indførelsen af tvungent borgerligt Ægteskab, idet det, efter i § 1 at have givet en samlet Fremstilling af Betingelserne for Indgaaelse af Ægteskab og hertil i § 2 at have føjet nogle særlige Regler for fremmede Statsborgeres Indgaaelse af Ægteskab her i Riget, i § 3 bestemmer, at Ægteskab retsgyldig kun kan indgaaes for en Ægteskabsforstander (Magistraten, Herredsfogeden, Birkedommeren eller en for disse autoriseret Fuldmægtig), hvorefter der i de følgende Paragraffer (§§ 4—12) gives nærmere Regler for Fremgangsmaaden ved Ægteskabets Indgaaelse samt i § 13 Regler for, hvorledes fraskilte Ægtefæller, der ønske at forny deres Ægteskab, skulle forholde sig, i § 15 Regler om Ophævelse af ældre Lovbestemmelser angaaende Ægteskab og i § 16 Straffebestemmelser for Overtrædelser af Lovudkastets Bestemmelser. Hertil er der i § 3, sidste Punktum, og i § 14 føjet nogle Bestemmelser angaaende kirkelig Indvielse af det overensstemmende med Lovudkastets Regler indgaaede borgerlige Ægteskab.

Ministeriet gaar ud fra, at det særlig vil være disse sidste Bestemmelser, som Deres Højærværdighed vil finde Dem foranlediget til at udtale Dem om, men man undlader dog ikke at henlede Deres Opmærksomhed paa, at der mulig kunde være andre Punkter i Lovforslaget, som der fra kirkelig Side kunde være Grund til at gøre til Genstand for Overvejelse, saaledes den Forandring, som § 1 Nr. 4 indeholder i de gældende Regler om Slægtskab og Svogerskab som Ægteskabshindring (respectus parentelæ, Broders Enke), samt Bortfaldet, jfr. § 1 Nr. 7, af den nu befalede, saakaldte „Sørgetid“ for Ægtemanden.

Ministeriet vil dog antage, at der ikke vil kunne rejses væsentlige Indvendinger mod disse sidste Bestemmelser, og det skal derfor i det følgende kun holde sig til selve Principspørgsmaalet, den kirkelige Vielses Afløsning af tvungent borgerligt Ægteskab og — dette Principspørgsmaals Afgørelse til Gunst for det tvungne borgerlige Ægteskab forudsat — hvilke Regler der fra Folkekirkens Side maa fordres opstillede angaaende dens Medlemmers Ret og Pligt til at faa et af dem borgerlig indgaaet Ægteskab kirkelig indviet, og hvilke følger Undladelse eller Nægtelse af en saadan Indvielse skal have for de paagældende Personers Stilling i kirkelig Henseende, navnlig hvorvidt de om dette Forhold i Lovudkastet indeholdte Regler kunne anses for at være tilstrækkelige, eller hvorledes de skulle suppleres for at blive fyldestgørende til begge Sider og hævde baade Kirkens og Individernes Ret.

Hvad nu selve Principspørgsmaalet — den tvungne kirkelige Vielses Afløsning af tvungent borgerligt Ægteskab — angaar, da kan Ministeriet ikke se andet, end at det ogsaa fra Kirkens — og maaske i Særdeleshed fra dens Side — maa anses for ønskeligt, at en saadan Foranstaltning træffes, og man ser en Bekræftelse herpaa i de Ønsker herom, der ved forskellige Lejligheder i de senere Aar ere komne til Orde ogsaa fra kirkelig sindet Side. Disse Ønsker have mulig nok i Særdeleshed deres Grund i, at man ser Indførelse af tvungent borgerligt Ægteskab som den eneste Udvej til at komme bort fra den Forpligtelse, der nu paahviler Folkekirkens Præster til at indvie Ægteskaber — navnlig mellem fraskilte — som de baade for deres egen Samvittigheds og for Kirkens Værdigheds Skyld burde kunne undslaa sig for at indvie, og Erfaringerne fra de Forsøg, der have været gjorte paa, eller de Forslag, der ere fremkomne til paa anden Vis at raade Bod paa denne Mislighed, tale utvivlsomt